

**НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ
АДВОКАТІВ УКРАЇНИ**
**КВАЛІФІКАЦІЙНО-ДИСЦИПЛІНАРНА КОМІСІЯ
АДВОКАТУРИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

25006, м. Кіровоград, вул. Дворцова, 69,
тел.: (0522) 24-44-50
m.pilguy@vkdka.org www.vkdka.org www.kdka.kr.ua

РІШЕННЯ № 15

**«Про відмову в порушенні
дисциплінарної справи»**

18 квітня 2016 року

м. Кіровоград

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі дисциплінарної палати - голови палати Звіздуна А.М., членів палати – Бірюкова А.О., Безсмолої О.В., Квашука О.Д., Майнард Н.О., Сьори О.М., розглянувши у відкритому засіданні скаргу ОСОБА_1 на дії адвоката ОСОБА_2, який має свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № <...>, видане Кіровоградською обласною КДКА <...> 1996 року на підставі рішення № <...> від <...> 1996 року, зареєстрований в Єдиному реєстрі адвокатів України, має адресу робочого місця адвоката: Кіровоградська обл., <...>, тел.: <...>, Е-пошта <...>, -

ВСТАНОВИЛА:

В скарзі ОСОБА_1 зазначає, що він є батьком ОСОБА_3, засудженого вироком Світловодського міськрайсуду Кіровоградської області від 29.03.2013р. Згідно вказаного вироку, ОСОБА_3 було визнано винним у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 286 КК України, та призначено покарання у виді позбавлення волі строком на 5 (п'ять) років без позбавлення права керувати транспортними засобами; на підставі ст. 75 КК України засудженого звільнено від відбування покарання з випробуванням, встановлено іспитовий строк 3 (три) роки; вирішено інші питання. Вважає, що його син (ОСОБА_3) вказаним вироком був засуджений незаконно.

Скаржник зазначає, що було укладено договір з адвокатом ОСОБА_2 на захист на досудовому слідстві; адвокат не надав скаржнику (батькові засудженого) на стадії досудового слідства копії матеріалів кримінального провадження.

При цьому, скаржник повідомляє, що після ухвалення вироку судом першої інстанції угода з адвокатом ОСОБА_2 була розірвана та укладена з іншим адвокатом. Крім вказаного, скаржник стверджує, що в даному кримінальному провадженні їм «прийшлося самостійно доводити свою невинуватість»; всі обвинувачення ґрунтуються на показаннях його сина; науково обґрунтовані докази щодо перебування ОСОБА_3 за кермом автомобіля в матеріалах кримінального провадження відсутні; захисник не має права перекладати обов'язок доказування невинуватості на підозрюваного; стороною захисту не здійснено дій по збиранню доказів невинуватості по даному кримінальному провадженню, тощо. Також скаржник вказує, що після повернення пам'яті, його син (ОСОБА_3) згадав всі обставини ДТП та те, що він не був за кермом автомобіля.

Стосовно копій матеріалів скаржник зазначає, що копії документів матеріалів кримінального провадження було отримано через 20 місяців.

На підтвердження зазначеного скаржником надано ксерокопії протоколів допитів свідків, потерпілого; висновків судово-медичних експертиз № 90 від 18.01.2013р., № 89 від 18.01.2013р.; схеми до протоколу огляду місця події від 14.10.2012р.; фототаблиці до

протоколу огляду місця події від 14.10.2012р.; вироку Світловодського міськрайсуду від 29.03.2013р.; заяву ОСОБА_3 від 20.06.2013р. до апеляційного суду Кіровоградської області про розірвання угоди з адвокатом ОСОБА_2; висновку спеціаліста в області судово-медичної експертизи № 130 від 05.01.2015р.; медичної документації на стаціонарного хворого ОСОБА_3; фотографій, роздруківок з Інтернет ресурсів; ухвали Світловодського міськрайсуду від 02.12.2015р., якою заяву ОСОБА_3 про перегляд вищевказаного вироку щодо нього за нововиявленими обставинами залишено без задоволення, інші матеріали.

Під час перевірки відомостей про дисциплінарний проступок від адвоката ОСОБА_2 було отримано письмові пояснення та докази (в тому числі матеріали кримінального провадження, технічний запис судового процесу) на їх підтвердження.

В своїх поясненнях адвокат зазначає, що договір про надання правової допомоги з ним було укладено на стадію судового провадження в суді першої інстанції, на досудовому слідстві він участі не приймав. Вказує, що матеріалами кримінального провадження доводився факт перебування засудженого ОСОБА_3 за кермом автомобіля. В порядку ч. 6 ст. 290 КПК України ОСОБА_3 надав розписку щодо відсутності у сторони захисту речових доказів чи матеріалів, які необхідно надавати для ознайомлення стороні обвинувачення. На досудовому слідстві і в суді першої інстанції ОСОБА_3 вину визнав повністю, надав відповідні показання, справа була розглянута в порядку, передбаченому ч. 3 ст. 349 КПК України. Також, адвокат зазначає, що особисто йому клієнт – ОСОБА_3 не повідомляв, що він згадав обставини ДТП, що не він був за кермом автомобіля в момент ДТП.

Ініціатор скарги ОСОБА_1 прийняв участь в засіданні дисциплінарної палати та надав пояснення, які узгоджуються з його позицією, викладеною в скарзі. Зокрема він вказав, що привіз сина з ДТП в лікарню. Йому порадили звернутися за правовою допомогою до адвоката ОСОБА_4. Він зі своїм знайомим, колишнім колегою ОСОБА_4, приїхали до неї в офіс в місто Кіровоград. Він заплатив ОСОБА_4 кошти, але вона справою не займалася. Потім, за неділю до суда домовилися з ОСОБА_2 про захист інтересів сина в суді. Син підписав з ОСОБА_2 договір, але ОСОБА_2 вступив у змову зі слідчим і з судом і майже нічого по справі не робив. Слідчий не викликав ні одного свідка, не було призначено по справі трасологічну і судово-медичну експертизу. Син давав пояснення зі слів слідчого, так як сам нічого не пам'ятав. Через один рік і чотири місяці після ухвалення вироку син згадав, що не сидів за кермом автомобіля.

Раніше він дії ОСОБА_2 не оскаржував, так як не знав де знаходиться комісія. Вказав, що зараз подане клопотання про поновлення строків і на днях буде розгляд в апеляції щодо фальсифікації справи. Справа вже двічі була в касації.

Окрім цього, пояснив, що хтось вказав синові неіснуючий забій, а тілесні ушкодження, отримані сином, а також пошкодження автомобіля свідчать, що син не міг бути за рулем автомобіля.

Коли він відмовився від ОСОБА_2, то звернувся до адвоката ОСОБА_5 і з його допомогою отримали висновок спеціаліста, з якого вбачаються недоліки при проведенні попередніх експертиз, проведених в процесі досудового слідства.

Він може підтвердити порушення пам'яті у сина, діагноз йому щодо цього був встановлений 14 червня 2014 року. Вважає, що порушення адвоката ОСОБА_2 заключається в тому, що він не вивчав справу.

Зазначив, що син весь час говорив, що ніяких обставин ДТП не пам'ятає, а тому він вважає, що за таких обставин судити сина було неможливо, але адвокат ОСОБА_2 нічого не робив.

При цьому, при перевірці відомостей про дисциплінарний проступок адвоката до уваги взято наступне.

З наданих адвокатом та скаржником доказів вбачається, що договір про надання правової допомоги укладено з засудженим ОСОБА_3. Предметом договору є надання останньому правової допомоги на стадії судового розгляду в Світловодському міськрайсуді.

В наданих адвокатом фотокопіях матеріалів кримінального провадження міститься заява ОСОБА_3 від 26.02.2013р. В даній заяві зазначено, що підозрюваний на стадії досудового розслідування від послуг захисника відмовляється, свої права буде захищати

самостійно. В протоколі про надання доступу до матеріалів досудового розслідування від 27.02.2013р. зазначено, що підозрюваний участі захисника не потребує, з матеріалами кримінального провадження ознайомлений в повному обсязі. Крім вказаного, в розписці підозрюваного від 27.02.2013р. зазначено, що сторона захисту не володіє речовими доказами чи матеріалами, які згідно ч. 6 ст. 290 КПК України необхідно надавати для ознайомлення стороні обвинувачення.

Матеріали кримінального провадження не містять будь-яких даних щодо перебування іншої особи, крім ОСОБА_3, за кермом автомобіля. Більш того, при наданні показань органу досудового слідства свідки вказують на наступне.

Так, допитаний 30.10.2012р. в якості свідка ОСОБА_6 вказував, що на сидінні водія знаходився хлопець, який був живий; на землі знаходився інший хлопець, який також був живий; співробітники МНС з правого боку задньої частини автомобіля дістали з автомобіля іншого хлопця, який не подавав ознак життя.

Допитаний 30.10.2012р. в якості свідка ОСОБА_7 (співробітник МНС) вказував наступне: «в салоні автомобіля, в задній частині я побачив двох невідомих мені хлопців. Один хлопець знаходився ззаду з правого боку, інший ззаду з лівого боку. Як я зрозумів, від удару та деформації передньої частини автомобіля даних людей спереду разом з сидіннями завернуло назад. Той хлопець, що був ззаду з лівого боку, тобто водій, був живий, інший хлопець, який знаходився ззаду праворуч не подавав ознак життя».

Допитаний 30.10.2012р. в якості свідка ОСОБА_8 (співробітник МНС) надав аналогічні зі свідком ОСОБА_7 показання.

Допитаний 26.02.2013р. в якості свідка ОСОБА_9 (співробітник МНС) надав наступні показання: «на передньому лівому сидінні – сидінні водія знаходився водій, який був у свідомості, а на передньому пасажирському сидінні – хлопець, який не подавав ознак життя».

Допитаний 26.02.2013р. в якості свідка ОСОБА_10 (співробітник ДАІ) надав наступні показання: «в салоні автомобіля знаходились два хлопця. Хлопець, який сидів на передньому пасажирському сидінні був коренастої статури, він не подавав ознак життя, другий хлопець, який знаходився на передньому сидінні, тобто на сидінні водія був живий, він намагався вилізти з автомобіля та казав, що в нього сильно болять ноги. Про обставини ДТП він нічого не пояснював. Він намагався вилізти з автомобіля, але йому не вдалося цього зробити, бо в нього були зажаті ноги. Відразу ж після прибуття на місце ДТП, я та ОСОБА_11 повідомили про ДТП чергового Світловодського МВ, швидку допомогу, працівників МНС. В подальшому при огляді місця ДТП за місцем контактування автомобіля з другим деревом ми виявили ще одного хлопця, який лежав на землі, він хрипів та нічого не казав. ... В подальшому на місце ДТП приїхала швидка медична допомога, працівники МНС, які вирізали водія та пасажирів (трупа) з переднього пасажирського сидіння»

Допитаний 26.02.2013р. в якості свідка ОСОБА_11 (співробітник ДАІ) надав показання аналогічні зі свідком ОСОБА_10.

Допитаний 23.12.2013р. в якості свідка брат засудженого - ОСОБА_12 надав показання, що коли він з'явився на місце ДТП в автомобілі знаходився лише його брат – засуджений ОСОБА_3, якого біля дверей автомобіля було затиснуто металом. Як йому відомо, іншого пасажирів ОСОБА_13 вже дістали з автомобіля, а ОСОБА_14 знаходився за межами салону автомобіля, оскільки його викинуло з автомобіля.

Крім вказаного, допитаний 26.02.2013р. в якості підозрюваного ОСОБА_3 надав показання, що в момент ДТП він перебував за кермом автомобіля, ОСОБА_13 знаходився на передньому пасажирському сидінні, ОСОБА_14 – на задньому; детально повідомив слідчому обставини ДТП, та події, що мали місце до та після ДТП; вину визнав повністю, покався, вказував, що ДТП вчинив з необережності. При цьому, жодних даних щодо втрати пам'яті слідчому не повідомляв.

Згідно здобутих органом досудового розслідування в порядку визначеному КПК України висновків експертів, тілесні ушкодження ОСОБА_13 характерні для автотранспортної травми, смерть настала від травматичного шоку (висновок № 204 від 23.10.2012р.); не виключається отримання тілесних ушкоджень ОСОБА_14 при обставинах

ДТП (висновок № 89 від 18.01.2013р.); не виключається отримання тілесних ушкоджень ОСОБА_3 при обставинах ДТП (висновок № 90 від 18.01.2013р.).

Згідно висновку експерта № 106 від 22.01.2013р. кров на подушці безпеки автомобіля може належати ОСОБА_3; результатів, які б свідчили про присутність (домішку) крові ОСОБА_13 на слідах подушки безпеки не виявлено. Як зазначено в описовій частині даного висновку експерта, вказана подушка безпеки вилучена з керма автомобіля.

Висновками автотехнічних експертиз встановлено причинно-наслідковий зв'язок між порушенням водієм правил дорожнього руху та ДТП.

Скаржником надано ухвалу Світловодського міськрайсуду від 02.12.2015р., якою заяву ОСОБА_3 про перегляд вищевказаного вироку щодо нього за нововиявленими обставинами залишено без задоволення. З вказаної ухвали вбачається наступне.

Потерпілий ОСОБА_14 (якого викинуло в момент ДТП з автомобіля і який знаходився на землі) надав суду показання, що особисто він в момент ДТП не керував автомобілем, на передньому пасажирському сидінні сидів ОСОБА_13 (який загинув), автомобілем керував ОСОБА_3.

Потерпіла ОСОБА_15 надала суду показання, що ОСОБА_1, який є батьком засудженого ОСОБА_3 просив її та слідчого зробити винним в ДТП її загиблого сина – ОСОБА_13.

Також, у вказаній ухвалі зазначено, що ухвалою від 11.09.2014р., залишеною без змін судом апеляційної інстанції, аналогічна заява ОСОБА_3 залишена без задоволення.

З вироку Світловодського міськрайсуду від 29.03.2013р., журналу судового засідання, технічного запису судового процесу вбачається, що засуджений ОСОБА_3 вину визнав повністю та широко покався. Також, засуджений ОСОБА_3 фактичні обставини не оспорував, зібрані досудовим слідством докази під сумнів на ставив, в зв'язку з чим справа розглядалась за погодженням з засудженим в порядку ч. 3 ст. 349 КПК України.

При цьому, всі надані матеріали не містять ніяких даних щодо повідомлення засудженим захиснику інших обставин ДТП, ніж вказані в обвинувальному акті, в тому числі і щодо перебування за кермом автомобіля іншої, ніж ОСОБА_3, особи.

Крім вказаного, до уваги приймається і наступне.

Заявою від 20.06.2013р. на адресу апеляційного суду Кіровоградської області ОСОБА_3 повідомив про розірвання угоди з адвокатом ОСОБА_2.

Матеріали скарги та пояснення скаржника не містять даних щодо повідомлення засудженим ОСОБА_3 адвокату тієї обставини, що за кермом автомобіля знаходилась інша особа.

Висновок спеціаліста в області судово-медичної експертизи № 130 датований 05.01.2015р. Консультативний висновок фахівця датований 30.12.2012р., направлення на консультацію – 28.10.2014р.

Таким чином, вказані матеріали з'явилися після розірвання угоди з адвокатом ОСОБА_2. Крім вказаного, в даному випадку, самі по собі фотографії з Інтернет ресурсів та інші надані скаржником матеріали не можуть беззаперечно доводити чи спростовувати обставини ДТП, підтверджувати чи спростовувати висновки експертиз. При цьому, до уваги береться і те, що засуджений ОСОБА_3 фактичні обставини не оспорував, зібрані досудовим слідством докази під сумнів на ставив. За таких умов, питання призначення інших експертиз за клопотанням сторони захисту перед адвокатом не ставилось.

Таким чином, адвокат ОСОБА_2 як захисник ОСОБА_3 на стадії досудового розслідування участі не приймав. В зв'язку з зазначеним, захисник не може нести відповідальність за повноту доказів, зібраних на стадії досудового розслідування без його участі.

Надання оцінки доказів по кримінальному провадженню, матеріалів, які (на думку скаржника спростовують висновок суду щодо наявності вини ОСОБА_3) знаходиться за межами повноважень дисциплінарної палати КДКА в Кіровоградській області. Вказані дії щодо оцінки доказів та матеріалів є повноваженнями суду.

В зв'язку з зазначеним, можливо прийти до висновку, що адвокат здійснював захист відповідно до повідомлених йому обставин ДТП, на підставі доказів, які не оспорювались засудженим ОСОБА_3, позиція щодо визнання вини останнім є добровільною.

Крім вказаного, як вбачається з матеріалів дисциплінарного провадження, заявою від 20.06.2013р. ОСОБА_3 повідомив апеляційний суд Кіровоградської області про розірвання договору з адвокатом ОСОБА_2. Факт розірвання договору в червні 2013р. підтверджено скаржником в засіданні дисциплінарної палати. Таким чином, з моменту розірвання договору, у адвоката відсутні будь-які повноваження щодо захисту ОСОБА_3.

При цьому, до уваги приймаються наступні обставини. Як вже було зазначено, вирок було ухвалено 29.03.2013р. Безпосередньо в засіданні дисциплінарної палати скаржник повідомив, що його син – засуджений ОСОБА_3 згадав всі обставини ДТП через 1 рік та 4 місяці після ухвалення вироку судом першої інстанції та відразу в липні місяці 2014р. ним було подано заяву про перегляд вищевказаного вироку щодо нього за нововиявленими обставинами. Також, у висновку спеціаліста в області судово-медичної експертизи № 130 від 05.01.2015р. зазначено, що ОСОБА_3 станом на 26.05.2014р. має порушення пам'яті; хворіє з 2012р.....

З матеріалів дисциплінарного провадження вбачається, що вже після розірвання договору про надання правової допомоги ОСОБА_3 двічі подавались заяви про перегляд вищевказаного вироку щодо нього за нововиявленими обставинами. За наслідками розгляду даних заяв Світловодським міськрайсудом винесено дві ухвали про залишення вказаних заяв без задоволення – від 02.12.2015р. та від 11.09.2014р.

Зазначене свідчить про неможливість своєчасного (в межах чинного договору та періоду виконання ОСОБА_2 обов'язків захисника) реагування, як то подання відповідних клопотань, збирання доказів невинуватості підзахисного, спростування позиції сторони обвинувачення, зміни власної позиції по справі, тощо, оскільки адвокат ОСОБА_2 діяв в межах власної позиції підзахисного, який свою винуватість не оспорював.

Пунктом 5 ч. 2 ст. 21 ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокату заборонено займати у справі позицію всупереч волі клієнта, крім випадків, якщо адвокат впевнений у самообмові клієнта.

Частина 2 ст. 35 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» № 5076-VI від 05.07.2012р. передбачає, що адвокат може бути притягнутий до дисциплінарної відповідальності протягом року з дня вчинення дисциплінарного проступку.

Частиною 1 ст. 67 Правил адвокатської етики, затверджених Установчим З'їздом адвокатів України 17.11.2012р. встановлено, що при застосуванні дисциплінарних стягнень за порушення Правил адвокатської етики ... дисциплінарні органи адвокатури України мають виходити із загальних засад юридичної відповідальності, зокрема повинні застосовувати дисциплінарні стягнення лише за винні порушення.

При цьому ч. 2 ст. 67 вказаних Правил адвокатської етики визначає, щодо відносин дисциплінарної відповідальності адвокатів діє презумпція невинуватості.

Відповідно до ч. 1 ст. 34 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» підставою для притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.

Частина 2 ст. 34 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» встановлює, що дисциплінарним проступком адвоката є: порушення вимог несумісності; порушення присяги адвоката України; порушення правил адвокатської етики; розголошення адвокатської таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення; невиконання або неналежне виконання своїх професійних обов'язків; невиконання рішень органів адвокатського самоврядування, порушення інших обов'язків адвоката, передбачених законом.

Даних, які б містили ознаки вчинення адвокатом ОСОБА_2, зазначених у ч. 2 ст. 34 Закону порушень, що є підставою для порушення дисциплінарної справи, за результатами перевірки не встановлено.

Скаржником надано заяву з проханням не розглядати його скаргу стовно адвокатів ОСОБА_5 та ОСОБА_4 в даному дисциплінарному провадженні.

За наведеної ситуації дисциплінарна палата дійшла висновку щодо необхідності відмовити в порушенні дисциплінарної справи відносно ОСОБА_2 стосовно обставин, викладених в скарзі ОСОБА_1.

З огляду на викладене та керуючись п.п. 1-2 ч. 1 ст. 37, ст. 38, ч. 1 ст. 39 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»,-

ВИРІШИЛА:

Відмовити в порушенні дисциплінарної справи за скаргою ОСОБА_1 на дії адвоката ОСОБА_2, який має свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № <...>, видане Кіровоградською обласною КДКА <...> 1996 року на підставі рішення № <...> від <...> 1996 року, зареєстрований в Єдиному реєстрі адвокатів України, має адресу робочого місця адвоката: Кіровоградська обл., <...>, за відсутністю в його діях ознак дисциплінарного проступку.

Рішення, відповідно до ч. 3 ст. 39 ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» може бути оскаржено протягом тридцяти днів з дня його прийняття до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова КДКА
Кіровоградської області

М.О. Пільгуй

Голова дисциплінарної палати

А.М. Звїздун